

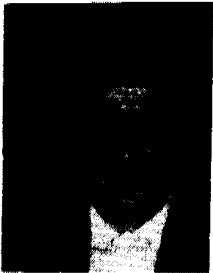
اشاره:

در سال‌های اخیر همواره بحث مبارزه با تورم، گرانی و گرانیفروشی و تخلفات اقتصادی در اقتصاد ایران مطرح بوده است و در همین حال سیر صعودی بهای کالاها و خدمات ادامه داشته و مصرف‌کنندگان به‌ویژه اقشار آسیب‌پذیر را تحت فشار قرار داده است.

از آغاز سال جاری بار دیگر بحث مبارزه با گرانیفروشی و تخلفات اقتصادی مطرح شد و رییس‌جمهوری اسلامی ایران بر پیگیری این امر تأکید نمود و دستگاه‌های اجرایی نیز درصدد برآمده‌اند که راه‌ها و روش‌های جدیدی را برای حفظ حقوق مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان بیابند.

در این راستا کارشناسان عقاید مختلفی را ابراز می‌دارند و از دیدگاه‌های مختلف موضوع را مورد ارزیابی قرار می‌دهند و راهکارهای تازه‌ای را پیشنهاد می‌نمایند که آشنایی با آنها می‌تواند مسؤولان را در اتخاذ راه تازه برای دستیابی به هدف کمک کند.

خبرنگار نشریه «بررسی‌های بازرگانی» در گفت‌وگو با دکتر حسن سبحانی عضو هیأت علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران و نماینده مردم دامغان در مجلس شورای اسلامی و عضو کمیسیون برنامه و بودجه، راه‌ها و شیوه‌های مبارزه با گرانیفروشی و تخلفات اقتصادی و نقش دستگاه‌های اجرایی و قانون‌گذاری را جویا شد.

دکتر سبحانی در رشته توسعه اقتصادی تخصص دارد و دکترای وی در زمینه نظام اقتصاد اسلامی است. وی ۱۷ جلد کتاب ترجمه و تألیف کرده است. کتاب‌های تئوری و مسایل اقتصاد خرد، تحلیل اقتصادی و اقتصاد خرد، در ردیف آثار ترجمه وی و کتاب‌های نظام اقتصادی اسلام، نگرشی بر تئوری ارزش، اقتصاد کار و نیروی انسانی و ۱۱ جلد دیگر کتاب درسی در رشته‌های اقتصاد و بازرگانی برای دبیرستان‌ها، از تألیفات وی می‌باشد. با هم این مصاحبه را می‌خوانیم.

طرح فراگیر مبارزه با تخلفات اقتصادی باید ناظر بر ایجاد امنیت اقتصادی باشد

■ دلایل مسکوت ماندن بررسی لایحه حقوق

مصرف‌کنندگان در مجلس شورای اسلامی چیست؟

لا این لایحه جزو اولین لوایحی بود که در مجلس پنجم مطرح شد. این لایحه به مجلس چهارم تقدیم شده بود و چون عمر آن مجلس به اتمام رسید، نمایندگان مجلس پنجم، آن را

برای بررسی به کمیسیون بازرگانی و توزیع ارجاع کردند. کمیسیون مطلع شد در دولت جدید در مورد تکمیل این لایحه، فعالیت‌هایی صورت گرفته است. در نتیجه توافق کرد بررسی آن به مدت شش ماه دیگر (شش ماه اول سال ۷۷) مسکوت بماند تا یک لایحه کامل‌تری از سوی دولت به مجلس

پشتوانه مبادله است و سطح توسعه‌یافتگی بالاتر است، به‌نحوی که استانداردهای لازم در تولیدات حفظ می‌شود و مصرف‌کنندگان نیز به‌لحاظ برخورداری از یک توسعه فرهنگی و حتی سیاسی به حقوق خود آشنایی بیشتری دارند، مسأله حفظ تضمین حقوق مصرف‌کننده وضعیت دیگری دارد. به عقیده من چه در جوامع توسعه‌یافته و چه در جوامع توسعه‌نیافته باید قواعد و قوانین مدون، تعریف شده، صریح و شفاف برای حفظ حقوق مصرف‌کنندگان وجود داشته باشد، هر چند ممکن است در جوامع توسعه‌نیافته بستر اجرای این قوانین با مشکلات بیشتری نسبت به کشورهای توسعه‌یافته مواجه باشد.

■ به‌نظر جنابمالی راه‌های حفظ حقوق تولیدکنندگان و اثر

آن در حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان چیست؟

□ در اقتصاد تولیدکنندگان در واقع همان مصرف‌کنندگان هستند و مصرف‌کنندگان نیز همان تولیدکنندگان می‌باشند، لذا همان‌طور که از حمایت مصرف‌کننده سخن به‌میان می‌آید، حمایت از تولیدکننده نیز دارای معنا است.

به‌نظر من در جوامع توسعه‌یافته و توسعه‌نیافته حقوق تولیدکننده با اولویت بیشتری نسبت به مصرف‌کننده باید حفظ شود، زیرا در کشورهای توسعه‌نیافته، انگیزه‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و حتی سیاسی لازم در مواردی برای تولید وجود ندارد و یا کم وجود دارد، از آن گذشته به‌واسطه سوابق تاریخی که بر این‌گونه جوامع گذشته است، میل به تجارت

تقدیم شود و یا کمیسیون بازرگانی و توزیع لایحه قبلی را مورد بررسی و تصویب قرار دهد و سپس آن را برای طرح در جلسه علنی تقدیم مجلس نماید.

■ به‌نظر شما راه‌های حفظ و تضمین حقوق

مصرف‌کنندگان چیست؟

□ راه‌های حفظ و تضمین حقوق مصرف‌کننده مقوله مهمی است، چرا که ارایه راه یک امر نسبی متناسب با شرایط توسعه‌یافتگی و یا توسعه‌نیافتگی کشورهاست. به عبارت دیگر، باید طیفی از راه‌ها برای حفظ و تضمین حقوق مصرف‌کننده پیشنهاد شود، به‌نحوی که هر قدر عیار راه‌های پیشنهادی بیشتر شود، امیدوار باشیم حقوق مصرف‌کننده بیشتر حفظ شود.

○ از آنجا که در دولت جدید، فعالیت‌هایی برای تکمیل لایحه حقوق مصرف‌کنندگان صورت می‌گیرد، کمیسیون مجلس بررسی آن را به ۶ ماه بعد موکول کرد تا لایحه کامل‌تری از سوی دولت به مجلس برسد.

وقتی در یک جامعه امر مبادله کالا و خدمات از امر تولید آن کالا و خدمات فاصله داشته باشد و تولید داخلی و وارداتی پشتوانه مبادله‌ای نباشد، در آن جامعه حفظ حقوق مصرف‌کننده یک معنی دارد. در مقایسه با جوامعی که تولید،

○ تولیدکننده باید مطمئن باشد که اگر در چارچوب قواعد جامعه عمل می‌کند، دولت و قوه قضاییه، «امنیت اقتصادی» او را فراهم می‌سازد.

در جایی که حقوق قانونی آنها باید تصویب شود، مجلس است. در جایی که حقوق قانونی آنان باید اجرا شود، دولت است و در جایی که از حقوق آنان باید دفاع شود، در قوه قضاییه است.

■ **حضور نهادهای موازی در بحث قیمت‌گذاری و نظارت بر قیمت‌ها مانند سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان، شورای اقتصاد، ستاد پشتیبانی برنامه تنظیم بازار به‌عنوان ابزارهای تصمیم‌گیرنده و نیز سازمان تعزیرات حکومتی و سازمان نظارت به‌عنوان ابزار اجرایی، چه تأثیری در عملکرد مقابله با تخلفات اقتصادی دارد؟**

□ بنده شخصاً به قیمت‌گذاری اعتقاد دارم. منتها باید مسایل اقتصادی - اجتماعی را «رنگی» دید نه «سیاه و سفید». نباید گفت قیمت‌گذاری برای همیشه و تحت هر شرایطی باید اعمال شود و همچنین نباید گفت قیمت‌گذاری برای همیشه و تحت هر شرایطی نباید اعمال شود.

تمام اقتصادها از مراحل از توسعه‌یافتگی عبور می‌کنند، البته سرعت عبور بستگی به شرایط دارد و هر مرحله‌ای، مسایلی را ایجاد می‌کند، در بعضی از این مراحل، از آنجا که به علل مختلف حقوق مصرف‌کننده و در موارد دیگری حقوق تولیدکننده ممکن است با عملکرد آزاد عرضه و تقاضا سازگاری نداشته باشد و حقوق آنان تحت‌الشعاع شرایط نابسامان بازار قرار گیرد، حتماً باید قیمت‌گذاری شود. این امر به آن معنا نیست که اگر اقتصاد آن مراحل را که قیمت‌گذاری را ایجاد می‌کند، از سر گذراند و دیگر دغدغه عدم رعایت حقوق مصرف‌کننده و تولیدکننده نبود، در آن شرایط هم قیمت‌گذاری استمرار داشته باشد.

در شرایط فعلی اقتصاد ایران امر قیمت‌گذاری در خصوص بسیاری از کالا و خدمات باید وجود داشته باشد. چون تأکید بر آن است، لذا باید یک سازمان تخصصی و آگاه به مسایل جامعه و رموز اقتصاد و حسابداری، انجام این کار را برعهده گیرد و دستگاه‌هایی نیز آنها را اجرا کنند.

تحقیقاً وجود نهادهای مختلف در امر قیمت‌گذاری «نقض غرض» است، یعنی اگر هدف از قیمت‌گذاری حفظ حقوق مردم

معمولاً بر میل به تولید رجحان دارد، لذا کسانی که دست به امر تولید می‌زنند، تولیدی اگر نشود، تجارت کالا هم بی‌معنا خواهد بود، می‌باید فداکاری‌های بسیاری کرده باشند که در این جرگه قدم گذاشته‌اند، لذا ضرورت دارد که حق قانونی و شرایط آنان به‌واسطه برخورداری از سیاست‌های جامع و آینده‌نگرانه دولت حفظ شود.

به عبارت دیگر تولیدکننده باید مطمئن باشد که اگر در چارچوب قواعد جامعه عمل می‌کند، دولت و قوه قضاییه، امنیت اقتصادی را برای وی فراهم می‌کنند.

در این زمینه دولت باید حامی تولیدکننده باشد و تولیدکننده نیز در چارچوب قوانین کشور فعالیت کند. در اموری که باید یارانه به تولید تعلق گیرد، باید این کار صورت گیرد. تولیدکننده‌ای که نیازهای کشور را در جریان تولید خود می‌بیند، باید مورد تشویق قرار گیرد و حق معنوی و مادی او بر مایملک او و زحمت وی به رسمیت شناخته شود.

اصولاً تولیدکننده باید به لحاظ انجام یک کار با ارزش و رفع نیاز مصرف‌کنندگان داخلی و خارجی مورد تشویق قرار گیرند، به نحوی که یک الگو تلقی شود.

نباید در جامعه، تولیدکنندگان اقشار ثروتمند و برخورداری تلقی شوند که چون واجد پول هستند باید ضدارزش باشند. باید بین دارندگان ثروت و پول که هیچ کوششی به تولید در کشور نمی‌کنند و حتی تلاش می‌کنند از بازار کمی تولید از طریق تجارت کیسه‌های خود را پر کنند، با تولیدکنندگانی که با نهایت کوشش و تلاش، تولید را سامان می‌دهند، فرق قایل شد.

○ اگر در جامعه امر مبادله کالا و خدمات از امر تولید آنها فاصله داشته باشد و تولید داخلی و واردات پشتوانه مبادله نباشد، حفظ حقوق مصرف‌کنندگان معنایی متفاوت از جوامع توسعه‌یافته پیدا می‌کند.

■ **نقش نظام جمهوری اسلامی ایران در زمینه حفاظت از حقوق مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان چیست؟ به نظر شما در آینده این نقش چگونه باید تعریف شود؟**

□ در واقع سلسله تولید و مصرف و تولیدکننده و مصرف‌کننده به لحاظ بستر اجرایی، تحت‌الشعاع فعالیت هر سه قوه هستند.

قیمت‌ها برعهده قوه مجریه است. اگر این نظارت به وسیله مجموعه‌ای صورت گیرد که دارای درک لزوم احترام به مردم باشد و آن مجموعه به لحاظ برخورداری‌های اقتصادی، مشکل مالی نداشته باشد، در آن صورت برای مرحله فعلی اقتصاد ایران، مقبول است.

البته برخی معتقدند قیمت‌گذاری روند رشد سرمایه‌گذاری را کند می‌کند، این عده کسانی هستند که کالاهای آنها به قیمت بیشتری فروش می‌رود و مصرف‌کنندگان نیز ناچار هستند آنها را بخرند و وقتی که قیمت‌گذاری مطرح می‌شود، آنها انگیزه سرمایه‌گذاری را از دست می‌دهند.

در اینجا بحث روی حقوق مردم است، پس نباید تولیدکننده از نتیجه تولید زیان ببینند و یا حتی سود متعارف خود را در یک اقتصاد به دست نیاورد.

به طور کلی سازمانی که متولی امر قیمت‌گذاری است، کالاها را دسته‌بندی کند و به بعضی از تولیدکنندگان کالاها که قیمت‌گذاری را بر آنها اعمال می‌کند، با اعطای یارانه تولید، آنان را به سرمایه‌گذاری تشویق کند.

وقتی صحبت از حقوق مصرف‌کننده و تولیدکننده به میان می‌آید، وارد اقتصاد سیاسی می‌شویم و در این اقتصاد لزوماً رعایت مطلق الفبای علم اقتصاد ممکن است راه به جایی نبرد. در اقتصاد سیاسی، آگاهی‌های اقتصادی و علوم اقتصادی در خدمت شیوه اعمال حاکمیت از سوی دولت قرار می‌گیرد و روشی باید در پیش گرفته شود که حقوق مردم و مصرف‌کنندگان رعایت شود و آنها تا حد زیادی تحت فشار قرار نگیرند، در عین حال روندی اتخاذ شود که به تولید نیز لطمه‌ای وارد نشود.

هر قدر در جامعه، سرمایه‌گذاری به واسطه قیمت‌گذاری، کند شود، قبل از آنکه گناه را به گردن قیمت‌گذاری بگذاریم، باید گناه را به گردن کسانی بگذاریم که دارند در عرصه اقتصاد سیاسی تصمیم‌گیری می‌کنند و باید گفت که احتمالاً تصمیمات آنان انگیزه برای سرمایه‌گذاری فراهم نمی‌کند.

○ سازمان متولی امر قیمت‌گذاری باید کالاها را دسته‌بندی کند و تولیدکنندگانی که قیمت‌گذاری بر محصول آنها موجب ضرر و زیانشان می‌شود را با اعطای یارانه، تشویق به سرمایه‌گذاری کند.

است، وجود دستگاه‌های متعدد موازی همین حقوق را هم حفظ نخواهند کرد.

○ تعیین قیمت از سوی دولت با حضور بخش خصوصی، اتحادیه تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان ضرورت دارد و سبب رعایت کردن حقوق مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان می‌شود.

این امر مقوله‌ای نیست که دولت آن را به دست افرادی بدهد که اقتصاد، بازرگانی، جامعه و سیاست را نمی‌دانند و احساس شود که از طریق فعالیت‌های صرفاً فیزیکی بتوان این مسأله را به خوبی اجرا کرد.

من اعتقاد به وجود یک نهاد متخصص و کارآمد در بین سازمان‌های موجود که همان سازمان حمایت مصرف‌کننده و تولیدکننده است، دارم.

■ آیا به نظر شما نباید نهادهای موازی در این زمینه در یکدیگر ادغام شوند. این ادغام چه معایب و محاسنی در پی خواهد داشت؟

□ وجود نهادهای موازی باعث تداخل در کار و اتخاذ تصمیمات متعدد و متفاوت از یکدیگر را ایجاد می‌کند. در نتیجه نهادهای موازی باید در یکدیگر ادغام شوند. مگر اینکه به روش‌های سنجیده و علمی، نهادی که متولی کار حمایت از حقوق مصرف‌کننده و تولیدکننده می‌شود، احساس کند در مناطقی از کشور با عدم تمرکز، حقوق مصرف‌کننده و تولیدکننده بهتر رعایت می‌شود، در این صورت هم تفویض اختیار می‌کند، ولی تفویض اختیار از سوی یک نهاد واحد انجام می‌گیرد، نه آنکه نهادهای مختلف به وجود آید.

■ دخالت دولت یا نهادهای وابسته در تعیین قیمت‌ها و نظارت بر آن تا چه حد در اقتصاد ایران قابل قبول است و چگونه باید تحقق پیدا کند تا روند رشد سرمایه‌گذاری و اقتصادی استمرار پیدا کند و اصلاح ساختار اقتصادی میسر گردد؟

□ به نظر من باید قیمت تعیین شود، البته برای تعیین قیمت‌ها، علاوه بر دولت، حضور بخش خصوصی، اتحادیه‌های تولیدکنندگان و اتحادیه‌های مصرف‌کنندگان ضرورت دارد. این امر برای هر چه بیشتر رعایت کردن حقوق مصرف‌کننده و تولیدکننده باید صورت گیرد. نظارت بر

■ به‌طور کلی یک طرح فراگیر برای مبارزه با تورم و تخلفات اقتصادی چه ویژگی‌هایی باید داشته باشد تا بتواند در اقتصاد ایران جوابگو باشد؟

- - آن طرح فراگیر باید ناظر به ایجاد امنیت اقتصادی برای سرمایه‌گذاران باشد.
- تشویق مردم به پس‌اندازی که منجر به سرمایه‌گذاری شود.
- سرمایه‌گذاری عرضه را زیاد می‌کند و افزایش عرضه یعنی کاهش قیمت‌ها و کاهش قیمت‌ها یعنی نبود تخلف در اقتصاد.

■ با وجود جرایم نقدی برای تخلفات اقتصادی، شاهد استمرار انجام این‌گونه تخلفات و گاه تکرار آن هستیم، آیا روند کنونی را برای مقابله با این‌گونه تخلفات و دفاع از حقوق مصرف‌کنندگان مناسب می‌دانید یا باید تغییر کند؟ این تغییرات در چه جهاتی باید صورت گیرد؟

- تخلف در بستر کمبود عرضه صورت می‌گیرد. استمرار تخلف اگر به روش‌های مجریان مربوط نشود، نباید مانع از پیگیری کار شود. اصولاً تخلفات را باید به‌عنوان یک پدیده بیرونی دید و علت تکرار آن بررسی شود. عوامل انجام تخلف را باید شناخت. در مواردی به این نتیجه می‌رسیم که عوامل تخلف به کمبود کالا بازمی‌گردد. چرا که چون کالا کم است و تقاضا برای آن وجود دارد، عده‌ای تخلف می‌کنند. در این صورت راه‌حل، سرمایه‌گذاری در تولید و افزایش عرضه است.

○ تخلفات ارزی را می‌توان از طریق تعیین ضوابط مشخص، تعیین قیمت ثابت و تجدیدنظر در مقاطع تعریف شده کاهش داد.

- ممکن است در مواردی بخشی از استمرار تخلفات به روش‌هایی که مجریان در رابطه با تخلفات دارند، بازگردد. در این صورت باید روش‌های مجریان و مأموران دولتی اصلاح شود.
- به‌هر حال صرف اینکه کسانی تخلف می‌کنند و حتی پس از مجازات تخلفات خود را کاهش نمی‌دهند، به لحاظ منطقی دلیلی برای ایستادن مجریان دولتی و پیگیری کردن کار مقابله با تخلف نیست.
- تا زمانی که ضرورت مبارزه با تخلف وجود دارد، باید این

■ تاکنون دخالت دولت در قیمت‌گذاری کالاها و خدمات تأثیر سازنده‌ای بر رشد تولید این‌گونه کالاها نداشته است، آیا دوام این روند به صلاح اقتصاد ایران است؟

- باید تأثیر سازنده معنی شود. اگر تأثیر سازنده به همه ملت اعم از تولیدکننده و مصرف‌کننده بازگردد، می‌توان از قیمت‌گذاری دفاع کرد، اما اگر فقط به تولیدکننده بازگردد، شاید تأثیر سازنده نداشته باشد. مضافاً اینکه دلیلی وجود ندارد که روش‌های قیمت‌گذاری تاکنون تماماً عاری از عیب و نقصان بوده باشد و مجموعه قیمت‌گذار برخوردار از دانش و تخصص لازم بوده باشد. در جامعه امروز در این زمینه مشکلاتی وجود دارد.

بهتر از آنچه هست عمل کنند. به عبارت دیگر، انتخاب طرح‌های عمرانی، اتخاذ شیوه‌های خاص در عمران روستایی تحت عنوان رفع محرومیت و انتخاب روش‌هایی برای ایجاد جاده، بندر و نیروگاه ضمن آنکه قابل تقدیر است، اما می‌توانست با اصلاح روش، تولیدات را در جامعه بیشتر کند، به نحوی که امروز قیمت‌ها به اندازه کنونی نباشد.

می‌بایست قبل از آنکه خدمات رفاهی را به روستاها و شهرها بدهد، امکانات را مصرف مولد کردن آنها می‌کرد. اگر روستاها تولیدی می‌شد، امروز این همه مخارجی که مصرف آبادی شده به خاطر رها شدن روستایی‌ها در روستاهای متروک بلااستفاده نمی‌ماند و در آن صورت عرضه زیاد می‌شد و قیمت‌ها می‌توانست پایین‌تر از آن باشد.

بنابراین در تمامی شئون کشور باید قایل به تجدیدنظر در روش‌ها بود و به‌طور کلی من معتقدم مجالس در ادوار مختلف، می‌توانستند با تجدیدنظر در روش‌ها، منابع کم اقتصاد کشور را به شیوه دیگری تخصیص می‌دادند که از قبل آنها تولیدات بیشتری به جامعه وارد می‌شد و جامعه از قبل افزایش عرضه تولیدات، تاوان و خسارت کمتری را در قالب گرانی و تورم تحمل می‌کرد.

کار انجام گیرد، البته باید صادقانه و همواره اصلاح روش صورت گیرد و در کنار آن تشویق به سرمایه‌گذاری که تولید را سامان دهد، صورت بگیرد. چرا که تمامی این مشکلات از کمبود عرضه نشأت می‌گیرد.

بخشی از تخلفات مربوط به قاچاق کالا و ارز به‌ویژه تخلفات ارزی می‌باشد. چه راهکارهایی را برای مقابله با این‌گونه تخلفات پیشنهاد می‌کنید؟

□ به نظر من شرایط کشور ایران همان‌طور که قیمت‌گذاری را ایجاد می‌کند، این قیمت‌گذاری شامل قیمت‌گذاری ارز نیز می‌شود. منتها اگر تلاش شود به ارز در قیمت‌گذاری و مباحث اقتصادی همان‌قدر اهمیت داده شود که واقعاً اهمیت دارد، این امر باعث می‌شود بخشی از تخلفات ارزی کاهش یابد.

در اقتصاد ایران ارز جایگاهی بسیار فراتر از آنچه که دارد، پیدا کرده است و لذا عامه مردم را در تولید و مصرفشان به سمت خود می‌کشاند. برای کسانی که طالب سودآوری بیشتری هستند، این انگیزه را ایجاد می‌کند که از راه تخلفات ارزی این «مهم» را سامان بدهند، در هر حال می‌توان گفت تخلفات ارزی را از طریق ضوابط مشخص، تعیین قیمت ثابت ارز و تجدیدنظر در مقاطع تعریف شده کاهش داد.

اگر گفته می‌شود قیمت هر دلار ۳۰۰۰ ریال است، باید این قیمت را برای ۱ تا ۱/۵ سال ثابت نگه داشت و هیچ‌گونه تغییری ندارد. اما پس از ۱/۵ سال روی قیمت آن تجدیدنظر شود. به این ترتیب تولیدکنندگان می‌دانند که با این متغیر باید چگونه برخورد کنند و مشمول خسارت ناشی از تلون در تصمیم‌گیری دولتی‌ها نخواهند شد، و اما نرخی را که دولت تعیین و به شرایط اقتصادی کشور متصل کرده است، هم‌زمان با تغییر در شرایط اقتصادی، باید تغییر کند. این امر بخشی از تخلفات ارزی را کاهش می‌دهد.

انتظارات مردم برای برخورد جدی، پیگیر و مستمر با مسأله گرانی و گرانفروشی و مقابله با تخلفات اقتصادی، کاملاً به‌حق است. مجلس در جهت تحقق این توقعات چه گام‌هایی برداشته است؟

□ شاید نتوان از عملکرد مجلس شورای اسلامی در رابطه با کاهش گرانی و گرانفروشی خیلی دفاع کرد، چرا که گرانی و گرانفروشی در اقتصاد ایران تحت‌عنوان تورم، یک موضوع مزمن و کهنه شده و در طول زمان اتفاق افتاده است، بنابراین مجموعه مجلس در ادوار مختلف ضمن آنکه تلاش فراوانی برای مقابله با گرانی و گرانفروشی کرده‌اند، اما می‌توانستند

گرایش دریا

شرکت خدمات کشتیرانی
سرویس‌های منظم هفتگی از بندرعباس به خاور دور و برگشت
کشتیرانی هیوندای (کره جنوبی)

با فرزند کشتی کانتینر بر ساخت ۱۹۹۸ با سرعت ۲۲/۵ گره دریایی مدرن و سریع
مدت زمان حمل از بندرعباس به

۲۰ روز	کراچی	۷ روز	اینچون
۲۰ روز	چینگونگ	۱۷ روز	بوسان
۱۵ روز	بنادر چین	۲۵ روز	کیلونگ
۱۴ روز	مانیلا	۱۶ روز	هنگ‌کنگ
۱۱ روز	بنگنوکوک	۱۴ روز	سنگاپور
۲۳ روز			کوبه

حمل کالاهای صادراتی ایران به تمام کشورهای خاور دور، جنوب شرق آسیا و شرق قاره آسیا

لطفاً جهت کسب اطلاعات بیشتر با تلفن‌های ۰۲۱-۸۷۳۴۲۶۱-۸۷۳۴۲۶۲-۸۷۳۴۲۶۳-۸۷۳۴۲۶۴-۸۷۳۴۲۶۵
دورنگار ۸۷۳۴۲۶۷ تماس حاصل فرمایید

آدرس دفتر مرکزی: تهران- خیابان شهید احمدقصر (بخارست)- خیابان ۱۴
ساختمان امیر شماره ۴۰ - طبقه چهارم